

Newton – New in town
En tragisk musikalkomedi
Av Patrick Karlsson

Inledning och tankar kring framförandet:

Jag har från början då jag skrev denna musikal tänkt mej en ganska liten sådan med enkel dekor och liknande som kan framföras av ett mindre teatersällskap. Då var tanken att sången skulle ackompanjeras med ett enkelt piano eller kanske av ett duktigt band. Då det gäller hur rollerna ska tolkas och musikalen kan framföras så ska det finnas mycket frihet för egen kreativitet, fantasi och tolkning. Ledtrådar till karaktärernas personlighet finns naturligtvis i texten och man kan alltid fråga mig hur jag tänkt. Ifall man till exempel har ett teatersällskap med fler kvinnor än män så kan ju kvinnorna spela de manliga rollerna och liknande. Ifall man saknar skådisar till de åtta rollerna så kan någon spela flera roller fast med olika kläder.

Jag vill att fantasin ska flöda och att min musikal ska innehålla både humor och tragik. Den börjar mer som en komedi men slutar som en tragedi (första akten är mer en komedi, andra akten mer en tragedi). Vid några ställen så ska en kör sjunga men det behövs naturligtvis inte en hel kör. Ifall alla i teatersällskapet sjunger (gärna i olika stämmor) så kan man kalla det en kör (eller så kan man ha förinspelat en kör på bandspelare för att det ska låta riktigt proffsigt). Vid några ställen så ska man höra en folkmassa, kyrkklockor som slår, en klocka som tickar mm. Dessa ljud kan man spela in i förväg och spela upp med hjälp av dator och högtalare.

Jag tror jag nöjer mig där. Ifall någon av er råkar vara duktig på att arrangera musik så hör av er till mig. Jag har själv tänkt att arrangera musiken men nu har jag inte tid och så finns det ju alltid andra som är så mycket bättre på sånt. Men jag vill gärna ha en slags nyskapande blandning av alla möjliga sorters musikstilar som klassiskt, elektroniskt, rock, pop mm. I nuläget så är jag nöjd med att sångarna acompanjeras av en pianist eller ett duktigt band.

Finns det några oklarheter kring hur tillexempel låtarna kan framföras eller hur jag menar med min musikal så finns alltid möjlighet att ta kontakt med mig. Jag kan även framföra låtarna på piano och sjunga dem för er så får ni min tolkning av det hela. Jag finns naturligtvis tillgänglig hela tiden.

Några teknikaliska saker också. Jag hänvisar vid flera ställen i texten till bilagor. Bilagor, musik och låttexter ligger alla efter själva manuskriptet för att det ska vara lättare att läsa det. Då det gäller tonarter på sångerna så kan de anpassas efter var sångaren ligger och låter bäst. Nu sjunger tex Sabrina och Faccio i "Faccios och Sabrinas förvivlan samt Newtons förföljelse" i samma tonart vilket naturligtvis inte alls funkar. Men detta är som sagt lätt att ändra och det även då det gäller de andra låtarna. Jag har valt att inte ha någon instrumental inledning på sångerna då jag menar att det begränsar musikerna och deras musikaliska frihet. Det får man komma fram till under repetitionsprocessen tillsammans med sångarna/skådespelarna.

Ha det gott!

Patrick Karlsson

Karaktärer:

Isaac Newton

Hyresvärdinnan Anne

Newtons älskare Faccio

Faccios fru Sabrina

Newtons ärkefiende Robert Hooke

Tre medlemmar från den kungliga vetenskapsacademin i London:

Alfonse

Malfonse

Dartanjong

Samt slutligen Newtons far (vars namn inte går att uttala).

Akt 1:

Scen 1:

"Inledningsmusik akt 1" spelas. Ridån går upp. En yngre och en äldre man tittar på en solnedgång med två solar. De befinner sig på planet Zorkion. Miljön är annorlunda men ändå bekant jämfört med jorden.

(Newton) - Men Pappa, jag önskar jag var intelligent, speciell ...

(Newtons far) - Käre Newt. På vår planet, Planet Zorkion (uttalas på ett fräsande, nästan rovdjurslikt sätt), är alla speciella och utvalda.

(Newton) - Men jag känner mig så medelmåttig och vanlig.

(Newtons far) - Hmm (Han funderar med ett vänligt leende). Jag ska tala med rådet.

(Newton) - Hur menar du?

(Newtons far) - Det finns ju många planeter som är mer primitiva än vår. Deras människor är på många sätt mer djur än människor. Några av dessa planeter har kommit så långt att deras kultur och vetenskap behöver impulser från mer utvecklade planeter i vår galax, för att deras civilisation ska kunna fortsätta växa. Jag ska föreslå för rådet att du ska få bli en sådan människa på en sådan underutvecklad planet. Du ska födas på en sådan planet och bli en av deras största vetenskapsmän. Men du kommer inte komma ihåg dina tidigare liv på denna planet.

(Newton) - Ok.

(Newtons far) - Men ett litet varningens ord Newt. Dessa människor är ofta hatiska, primitiva, äregiriga och till och med farliga. De är på många sätt mer djur än människor. Det är dessutom inte bra att bli uppburen och hyllad, inte ens för dig, på det sätt som du oundvikligen kommer att bli på denna underutvecklade planet.

(Newton) - Men snälla pappa, detta är allt jag vill (Newt verkar mycket entusiastisk).

(Newtons far) - Du kommer att bli besviken Newt och det finns risk för att du blir knuten till din nya planet i mer än ett liv beroende på hur du reagerar på de provningar du ställs inför.

(Newton) - Ingen fara pappa.

(Newtons far) - (Han tittar kärleksfullt på Newt). - Nåväl. (Ser glad ut). - Jag ska föreslå detta inför rådet. (Han går iväg).

Newton ler oskyldigt. En fågel flyger plötsligt rakt in i ansiktet på Newt. Scenen blir mörk. Blixtar lyser upp rummet och man ser att man nu befinner sig i ett arbetsrum.

Scen 2: Det blir ljus. Newton ligger i en säng och vaknar med ett ryck som om han haft en mardröm. Han ser något desillusionerad ut först men sedan känner han igen sig. På vänster sida står sängen och han verkar bo på en liten vindsvåning. Mitt på scen så står Newtons skrivbord med en del gammaldags vetenskapsprylar på skrivbordet. Han reser sig ur sängen (en gammaldags spjalsäng) och går direkt till sitt skrivbord och börjar skriva. En mörk, teatralisk berättarröst sätter igång som bakgrundsljud samtidigt som han sätter ner pennan och skriver (se bilaga 1, Talröst). Talrösten fortsätter även efter han skrivit fram tills hyresvärdinnan ropar. Efter att han skrivit en stund så reser han sig upp och börjar gå fram och tillbaks och verkar tänka (medan berättarrösten fortsätter). Han byter från sitt vita nattlinne till sina dagskläder. Han börjar experimentera med färgade vätskor eller liknande och antecknar under tiden, fachinerad av det han ser (utan att själv säga något). En fågel kvittrar harmoniskt. Då han experimenterar med en orange vätska så ropar en kvinnoröst. Han spiller ut vätskan på golvet och ser först livrädd ut, sedan irriterad. Den dramatiska berättarrösten i bakgrunden repar till som en gammal LP-skiva och tystnar sedan.

(Hyresvärdinnan Anne) – Newton, ditt arsele. Du har glömt att städa efter dig.

(Newton) – Jag behöver inte bo här ska du veta, (ännu argare) - Jag behöver inte bo här (hans röst är inte så vacker, djup och beslöjad som berättarrösten är även om man kan urskilja att det kanske är samma röst).

Newton plockar upp ett äpple och ska just till att äta det då han ser ut att få en ide. Han säger – Hmm. Kastar upp äpplet högt i luften några gånger. Kvinnorösten skriker argt igen och han tappar förskräckt äpplet i huvudet.

(Anne) – Newton, din sate. Nu får du fan äta innan maten kallnar.

Newton ser först arg ut men börjar sedan att sjunga. Han sjunger låten "Newtons arbetslåt" (se noter och sångtexter). Han sjunger bland annat om sitt arbete och sin kärlek till vetenskapen (se sångtext. Alla sånger i denna musical är förövrigt på engelska då det är ett språk som alla ändå förstår, och även för att det är Newtons eget språk samt för att låtar för mig ofta låter bättre då de har engelsk text). Hur den ska framföras med gester ock liknande är naturligtvis upp till skådespelaren men grundkänslan ska ändå vara glad. (Som ett komiskt och surrealistiskt element så skulle man kunna ha tre råttor som kommer fram under Newtons spjalsäng vid refrängen med käpp och höga hattar samt som sjunger med och dansar i refrängen. Då refrängen är över så försvinner de igen. Eller inte?) Efter sången så är det ett kort instrumentalt moment (se sångnoter). Där kanske Newton dansar med en kvast eller liknande då det ska låta som en vals. Efter sången så påminns Newton om vardagen igen och suckar djupt och medömkande för sig själv. Han tar upp äpplet från marken, polerar det lite med armen, och tar en tugga. Sedan går han genom dörren och ner för trapporna till första våning.

Scen 3:

En matsal med ett bord mitt i rummet med kortändan mot publiken. En stor glasdörr till höger om bordet och ett fönster mot gatan till vänster om bordet. Newton kommer ner på en trappa från sin vindsvåning. Vid bordet sitter Hyresvärdinnan Anne och Faccio.

(Anne)- Hej Newton. Där är du. Behöver du fruckost eller kommer din pojkvän att ge dig säd (hon blinkar överdrivet med ena ögat).

Newton ser något arg ut – Närsomhelst skulle jag kunna flytta. Det finns hur många ensamma kvinnor som helst i denna stad som hyr ut sina råttbon (han visar med handen hur nära det är) – Närsomhelst.

Newton vänder sig om – Hej käre vän. Något nytt?

(Faccio) – Inte mycket. Själv?

(Newton) – Inte mycket (säger han med ett beslöjat leende). – Bara att jag ska presentera en uppfinning för kungliga vetenskapsacademin senare idag.

(Faccio) – Åh, så spännande, Newt. Du är så talangfull och du förtjänar ett genombrott.

(Anne) – Hah. Mitt flukturerande rövhål en het sommardag har mer talang än honom.

(Newton) – Bry dig inte om henne. Hennes föräldrar hittade en apa i skogen, rakade den och kallade den dotter. Vill du se den?

(Faccio) – Ja, gärna Newt.

Newton reser sig entusiastiskt, springer upp för trappan och hämtar teleskopet. Faccio och Anne tittar på varandra. Faccio ler vänligt men ser väldigt besvårad ut. Pinsam tystnad. Newton kommer glatt springande med något långt i handen och Faccio ser lättad ut.

(Newton) – Kom, vi går in i det andra rummet.

De går in genom glasdörren. Skuggorna av Newton och Faccio syns tydligt genom glasdörren som en slags skuggteater. Hyresvärdinnan tittar på. Man hör en dragkedja öppnas och något långt verkar resa sig ur Newtons byxor. Han håller den med båda händerna. Faccio börjar fingra och känna på den.

(Faccio) – Åh Newt. Den är fantastisk. Så lång ... Och så hård ...

(Newton) – Jag är ganska stolt själv. Med den här kan man se längre än med något annat.

(Faccio) – Jag kan bara föreställa mig. Fantastiskt. Han klappar förtjust händerna.

Båda skrattar gott och går tillbaka till middagsbordet igen. Newton har teleskopet i handen.

(Anne) – Vad har ni pojkar hittat på då (säger hon och blinkar överdrivet med ena ögat).

(Newton) – Inget som ... (Newton ser att en surmulen man helt ogenerat tittar in genom fönstret mot gatan. Han täcker snabbt över teleskopet).

(Newton) – Vad i ...

(Faccio) – Ah, det är bara Robert Hooke. (Faccio vinkar till mannen att komma in).

(Newton) – Nej, nej. Jag vill inte träffa honom. (Robert Hooke blir förnärmad och går).

(Faccio) – Synd. Han är bland annat astronom och medlem av vetenskapsacademin. Han hade kunnat vara den första förutom mig att se ditt teleskop.

(Newton) – Jag gillar honom inte.

(Faccio) – Kom, vi går hem till mig. Min fru är inte hemma.

(Newton) – Jag har några timmar kvar innan jag ska träffa vetenskapsacademin, så varför inte.

Scen 4:

En gata med hus och trånga gränder. Det är dag och solen skiner. Medan de går gatan fram så verkar Robert Hooke följa efter dem utan att de ser det. Newton gestikulerar glatt och yvigt då han talar och han verkar till synes ha mycket han vill prata om. Kanske Newton berättar om någon teori han har. Faccio lyssnar facinerat på och säger något ibland. Några främlingar går förbi för att illustrera att det är en stad. Newton fortsätter prata och ljuset tonas ner.

Scen 5:

Då ljuset tonas upp så fortsätter Newton tala. De befinner sig nu i Faccios sovrum. En stor dubbelsäng på höger sida och ett fönster till vänster om sängen. Sängen är vit och fluffig. En dörr på vänster sida scen. Ljuset från fönstret är nedtonat och mjukt. Newton verkar ligga ensam i sängen med händerna bakom huvudet. Han är avslappnad och talar fortfarande om sin teori. Under det vita täcket rör sig något upp och ner och ibland så hörs ett – Mm eller ett – Aha som om någon talar med något i munnen (Det är Faccio). En fågel sätter sig på fönsterkarmen och börjar sjunga i takt med sängens rytmiska knarrande. Det uppstår ett vackert ögonblick som Newton inte verkar märka. Han blir något irriterad och kastar en sko på fåglen. Skon landar mitt på fåglen och skon flyger iväg genom fönstret. Den ger ifrån sig något lustigt ljud då den flyger. Newton får en skön utlösning och vännen tittar upp från täcket med rufsigt hår.

(Faccio) – Var jag bra?

(Newton) – Ah, Perfekt. Jag behövde det. (Han ser nöjd ut). -Nu är jag redo för den kungliga vetenskapsaccademin, min vän.

Newton klär sig värdigt och klatchar sedan Faccio lekfullt i ändan. Faccio skrattar generat. Newton går och slänger en slängkyss till vännen. Faccio slänger tillbaka en slängkyss i luften men då har Newton redan hunnit gå. Faccio sjunker ihop lite men ser fortfarande lycklig ut. Han talar liksom lite för sig själv och säger:

(Faccio) – Förresten Newt, jag älskar dig. Jag vill vara med dig hela tiden. Jag vill ... (Faccio ser ut att vilja säga något med hela kroppen men orden kommer inte. – Men hur skulle jag kunna säga det. Du är den vackraste människa jag vet och då menar jag inte bara fysiskt. (Faccio ställer sig upp och sjunger sin sång. Han sjunger "Faccios sång" (se noter och låttext).

Scen 6 och 7:

Newton går glatt genom stan. Genom samma gatuscen han gick innan fast åt andra hållet. Det syns att han är uppsluppen och glad. Kanske visslar han. Han kommer in i köket. Anne kommer fram till honom med teleskopet i handen.

(Anne) – Newton. Du glömde en bit med skräp då du gick.

(Newton) (Suckar och säger) – Med denna bit med skräp så ska jag etablera mig som en av de stora vetenskapsmännen världen har skådat.

(Anne) – Tja. Om inte annat så har du det största rövhålet.

(Newton) – Och om du inte hade haft klänning så hade jag trott att du var en bit möjlig mossas och inte en kvinna.

De brister båda ut i skratt. En värme visar sig mellan de två som inte visat sig innan.

(Anne) – Lycka till Newt! Hoppas du tar dem med storm. (Hon ler varmt och uppriktigt).

(Newt) – Tack! Jag ska göra mitt bästa. (Han ler och gör en lekfull gest som om han lyfte på hatten eller liknande och så går han).

Scen 8:

Kungliga vetenskapsaccademin. Det verkar gå glatt till där. Tre skäggiga män talar högtidligt med varandra. Skratt. Feststämning. Vinflaskor och champagne. De befinner sig i en laboratorieliknande miljö med både skrivbord och en vacker takkrona. En bur med möss. Flaskor och glas. Förutom de tre överdrivet skäggiga männen som ser ganska lika ut så finns det en fjärde man. Han ser butter ut som en slags kontrast till de andras uppslupna glädje. Det är Robert Hooke. Newton står vid dörren och harklar sig nervöst. Han tar av sig ytterkläderna och kanske hatten. Han harklar sig en gång till för att någon ska höra honom.

(Newton) – Hrrrm.

(Alfonse tittar upp) – Nej men ... Vem har vi här! (Han går glatt fram till Newton med handen framför sig. De tar i hand. – Hej. Mitt namn är Alfonse. Dessa två herrar är Malfonse och Dartanjong. (Han pekar glatt på de andra skäggiga männen och de går lika glatt fram till Newton och hejar samt tar i hand. Alfonse pekar på Robert Hooke och säger):

(Alfonse) – Den mer distinkta herren där borta är Robert Hooke. (Robert bugar djupt och högtidligt utan att göra minsta antydning till att vilja gå fram till Newton eller säga hej).

(Newton) – Hrrm. Mitt namn är Isaac Newton och jag har för avsikt att bli en del av denna vetenskapsaccademi.

(Malfonse) – Ja, det är verkligen inga stora ambitioner du har. (Alla utom Robert skrattar gott. De verkar ha självdistanst).

(Dartanjong höjer glaset) – Skål min broder! Låt oss först berätta lite om vad vi håller på med. Musiken sätter igång och några kanske börjar dansa medan den ena sjunger. Undantaget är Robert Hooke som bara står och stirrar. De sjunger ”vetenskapsaccademins presentationssång” (se noter och sångtext) för Newton. De ska framföra den glatt och med mycket energi och humor. Med överaskande och komiska inslag som anknyter till texten.

(Då de sjungit färdigt så skrattar Alfonse) – Hahaha! (De andra skäggen skrattar med men Robert är tyst).

(Alfonse) - Vad säger du min broder?

(Newton) - Ja ... Det var ju ... Eh ... (Tystnad. Newton verkar inte vilja säga något som skulle kunna sårar deras känslor då han inte är särskilt imponerad).

(Alfonse) – Nåå?? (Alfonse ler glatt och förväntansfullt).

(Newton slår ut med armarna) - Imponerande!!

(Alla skäggen) – Hahaha! (alla skrattar gott. Newton ler. Robert Hooke går fram till honom med en illvillig blick. Han pekar och säger med en något gnällig röst:

(Robert) – Vad har vi här då? (Han pekar på teleskopet).

(Newton ser ut som han har längtat efter denna frågan hela dan). – Ah. Detta mina herrar är ett teleskop! (Det blir en nästan pinsam tystnad. Sedan bryter alla ut i skratt samtidigt).

(Malfonse) – Men min käre vän. Teleskop finns redan.

(Robert inflikar snabbt) – Du vet, min käre Newton, att det krävs vissa kvalifikationer för att vara medlem i vår klubb. (Newton tittar argt på honom).

(Robert fortsätter) – Jag röstar för att han inte får vara med.

(Dartanjong) – Såja min broder. Så snabba ska vi väl inte vara att döma. På vilket sätt är ditt teleskop annorlunda? Det är väldigt litet för att vara ett teleskop ...

(Newton) – Titta på den här! (Newton vecklar ut en lång ritning. De tre skäggiga männen tar fram läsglasögonen nästan samtidigt och granskar noggrant ritningen).

(Alfonse) – Men herregud! Är det möjligt att ...

(Malfonse) – Men det kan inte stämma ...

(Dartanjong) – Spegel och vinklar ... Skulle detta fungera så ... (Alla tre verkar uppenbart fashinerade).

(Newton) – Nog är siffrorna riktiga alltid (Newton ler med ett nästan upphöjt leende).

(Alfonse) – Hmm. Ge hit! (Alfonse viftar ivrigt mot teleskopet och visar att han vill ha det. Newton räcker högtidligt fram det).

(Newton) – Här, min herre. (Alfonse tittar på teleskopet. Alla verkar ha stelnat till av förvåntan. Tystnaden är kompakt medan Alfonse lungt och sakligt granskar teleskopet under tystnad. Sist av allt så tittar han i det och utbrister ett förvirrat men uppenbart imponerat):

(Alfonse) – Ahh. Helt otroligt. Min herre! (Han ställer sig nästan som i givakt framför Newton och håller sedan fram handen och skakar ivrigt Newtons hand medan han säger):

(Alfonse) – Du har revolutionerat vetenskapen. (De skakar intensivt hand och Alfonse skrattar).

(Malfonse och Dartanjong nästan samtidigt) – Får jag se! Får jag se! (De båda undersöker teleskopet och reagerar nästan på samma sätt som Alfonse gjorde).

(Alfonse till Newton) – Ni är välkommen! (Han delar ut champagneglas till alla och de ropar skål till varandra).

(Mitt i skålen så säger Robert plötsligt) – Vänta lite! (Det blir en tystnad). – Jag har gjort en ritning på något liknande.

(Newton vänder sig argt mot honom) – Har du visat den för någon?

(Robert) – Nej. Jag ...

(Newton) – Har du kvar den?

(Robert) – Nja ...

(Newton) – Prövade du att bygga den?

(Robert) – Nej. Men ...

(Alfonse, som inte verkar så imponerad av Roberts beteende) – Bry dig inte om honom, Newton. Han är bara avundsjuk. (Robert blir helt rak i kroppen och verkar mycket förolämpad. Han går sin väg med en bister min. Det blir en kortare tystnad).

(Alfonse skrattar och säger) – Newton min herre. Ni är ett geni! (De hurrar och skrattar samt lyfter upp Newton på sina axlar och sjunger refrängen till låten "vetenskapsaccademins hyllningssång" (sing hurray for us, jolly good chaps, sing hurray, for us. Sing hurray ...) gång på gång medan de bär ut honom ur rummet. Sången tonar ut i tystnad och man förstår att festen fortsätter någon annanstans).

Scen 9:

Newton går ensam genom natten i skogen. En stor måne dominerar sceneriet. Han håller en stor champangeflaska i handen och har en festtuta i munnen som tutar då man blåser i den (Tut, tut, tut). De andra medlemmarna i vetenskapsaccademin verkar dessutom ha tillverkat en papperskrona i guld som de satt på honom. Efter att ha tutat några gånger så tar han ut tutan ur munnen och börjar tala med månen. Han verkar full.

(Newton) – Månen! (Paus. Kanske hickar han nån gång). Beskåda min triumf!! Mitt nästa mål är att till fullo avslöja Naturens krafter och nu främst ljusets oskrivna lagar. Detta är bara början ... (paus, han hickar) på något stort. (En uggle hoar i bakgrunden. Newton härmar ugglan och hoar tillbaka. Han höjer flaskan och tutar med tutan igen. Tar ut den och säger) – Skål! (Han vinglar sedan ut på höger sida av scenen).

Scen 10:

Det är mörker. Någon slags trumljud hörs i bakgrunden. Då det blir ljust så står åter den unge Newton med sin far på planet Zorkion framför de två solarna (se scen 1).

(Newtons pappa) – Newt. Du kommer nu att bli en stor och berömd vetenskapsman. Din dröm kommer alltså att bli sann. Men i och med detta så kommer du att stöta på fallgropar som du nog vill undvika att trampa i. Mitt råd till dig är, försök att se dem som älskar dig och inte de som hatar dig. Din vistelse på jorden kan annars bli mer långvarig än det liv som du tänkt dig. (Newtons far sjunger nu ömt sången "Newtons pappas sång" (se noter och sångtexter). Kanske han tar fram något undligt och lite mysigt, komiskt instrument som ser ut som en elgitarr medan han sjunger vers två och tre för Newton. Vers ett har ett långsammare tempo och ska sjungas som en öm ballad. Vers två och tre har ett snabbare tempo och ska sjungas samt spelas mer rockigt. Efter han sjungit färdigt så frågar han ömt Newton:

(Newtons far) – Förstår du, Newt?

(Newton) – Ja far ... Jag ... (Plötsligt dyker en fågel upp från himmelen och flyger rakt in i Newtons ansikte. Han andas in med ett högt läte. Det blir mörkt igen. Endast en tuta (Newtons festtuta) låter c:a var femte sekund och kanske tre gånger. Då det blir ljust så

sover Newton med tutan i munnen och han är i sitt sovrum igen. (Här kan man välja ifall man vill ha en eller två akter. Jag föredrar en akt men man kanske vill ha en paus här och en bensträckare. I så fall så är det slut på akt ett och ridå).

Akt 2:

Scen 11:

Newton ligger i sin säng (samma rum som i scen 2). Han sover på rygg med tutan i mun och med papperskronan på huvudet. Han tutar tre gånger med fem sekunders mellanrum med festtutan och vaknar sedan med ett ryck. Han sätter sig upp och spottar ut tutan. Den tutar en sista gång innan den flyger iväg. Han mumlar lite för sig själv och går direkt upp ur sängen till arbetsbordet. Han upptäcker att han har en krona på huvudet, verkar förvånad och slänger av den från huvudet. Han går direkt till arbetsbordet och börjar arbeta. En talarröst sätter igång att tala i bakgrunden. Det är samma typ av talarröst som i akt 1, scen 2 men med nya citat (se talröst, bilaga 2). Den fortsätter i bakgrunden tills Anne ropar. Han funderar intensivt, gör anteckningar, går fram och tillbaka. Håller så på ett tag tills han ser ut att få en ide. Han säger – Aha och ser upplyst ut med fingret i luften. Han verkar skynda sig för att skriva ner iden då Anne ropar:

(Anne) – Newton, din sopa. Det är mat.

Newton blir distraherad och ser sur ut. Den talande bakgrundsrösten raspar till som en gammal LP-skiva och slutar tvärt.

(Newton) – Jaja.

Han går ner för trappan till matsalen.

Scen 12 och 13:

Matsalen samma som scen 3. Då Newton kommit ner för trappan så sitter Anne och Faccio där. Newton ser plötsligt glad ut:

(Newton) – I går var dagen då allt hände!

(Faccio) – Kom, vi går hem till mej. Berätta på vägen.

De går genom stan igen (åt höger, mot Faccio). Newton gestikulerar vilt då han pratar och ser lycklig ut. Faccio blir också glad och facinerad. Ibland säger han något kort som – Åhh eller så applåderar han lyckligt.

Scen 14:

De kommer in i Faccios sovrum och de tar raskt av sig kläderna samtidigt som de hånglar intensivt. De tar på varandra girigt, upphetsade och blinda av åtrå. De märker inte först att en kvinna plötsligt står vid dörren (Det är Faccios fru Sabrina) utan fortsätter hångla. Sedan upptäcker de henne båda samtidigt. Newton skymmer sin kropp och Faccio ser förtvivlad ut. Faccio med handen utsträckt mot Sabrina som för att försöka förhindra en katastrof:

(Faccio) – Snälla ... Låt mej förklara.

(Sabrina) – Nooo (Hon sjunger sången "Sabrinas och Faccios förtvivlan samt Newtons förföljelse" och tillsammans med Faccio så sjunger hon vers 1 och 2. Under sången så blir Newton förvisad till dörren av Sabrina och han går med nedsjunket huvud ut. Under hela sången så har Robert Hooke stått synlig (för publiken) utanför fönstret.

Scen 15:

Newton vandrar förtvivlat genom stan och på gatan. Fram och tillbaka. Dag blir till natt och natt blir till dag (går att illustrera enkelt med belysning). Ibland gör han gester och verkar anklaga sig själv. Han tänker och är nedtyngd. Slutligen så blir han kanske även smutsig och sliten med skäggstubb och liknande. Under tiden då han vandrar på gatorna så hör man en instrumentalversion av "Sabrinas och Faccios förtvivlan samt Newtons förföljelse" ganska lågt i bakgrunden som om den vägrar lämna Newtons huvud. Medan Newton förtvivlat går fram och tillbaka på gatorna så verkar Robert Hooke befinna sig på den sidan gatan, på den sidan som Newton inte är. Han verkar tissla och tassla med några stadsbor. Han viskar i deras öron och de reagerar överdrivet och förfärat och ibland med fascination. Kanske man hör sporadiska ord från dem som – Han är Gay, eller – De hade sex mm. Newton verkar inte märka detta då han är inne i sina egna tankar. Tillslut är det ganska många som samlats kring Robert Hooke. Newton råkar gå rätt in i folksamlingen och de sjunger vers 3 av "Sabrinas och Faccios förtvivlan samt Newtons förföljelse". Scenen och sången urtrar till rena mobbingen där en förtvivlad och sorgsen Newton hamnar i mitten av en arg folkmassa. Då Robert Hook sjunger sin replik så verkar han på riktigt ångra sig lite och försöker att försvara Newton. Efter sången så ropar Newton:

(Newton) – Neeej!! (Paus, tystnad) – Sluta! Ni har ingen rätt att tala till mej på det här sättet. (Paus) – Jag är ni. AAAAA (Ropar nästan galen av förtvivlan. Han springer sin väg, från staden och ut i skogen. Det är kväll).

Scen 16:

Skogen. Det är kväll/ natt. Samma sceneri som scen 9 med skogslandskap och en uppförstorad måne. Newton talar högt till månen och säger:

(Newton) – Jag har viggt mitt liv åt att ge mänskligheten vetenskap, skönhet ... ja ... Konst! Är detta min belöning. AAAA (han skriker förtvivlat och verkar nästan galen). Han hör en röst avlägset:

(Newtons far) – Newton. (Newton tittar sig ryckigt omkring).

(Newtons far) – Newton. (samma röst fast högre) – Stå ut, Newt, min älskade pojk. Du är älskad. Stå ut.

Newton lägger sig på alla fyra på marken. Skakar av snyftningar. Han stakar fram orden:

(Newton) – Vem är jag? Är jag galen? Är livet en dröm? (Paus. Sedan ställer han sig upp och ropar högt):

(Newton) – Jag älskar ju Faccio! (Han säger det sedan ömt och sorgset) – Jag älskar ju Faccio.

Sedan börjar han sjunga. Han sjunger låten "Lonely child" (se noter och sångtexter). Direkt efter sången så spelas en sorgsen instrumentalmusik (se "blomplockarmelodin" i noterna efter "Lonely child"). Medan den sorgsna musiken spelar så plockar Newton varsamt en bukett blommor i månskenet. Han går sedan genom staden i natten med buketten i hand. Instrumentalmusiken avslutas med en rytmiskhet som påminner om en knackning (se noter). Den tystnar.

Scen 17:

Newton knackar på Faccios dör med samma rytm som musiken innan avslutades. Sabrina öppnar, stirrar hatiskt på Newton men ropar sedan lungt:

(Sabrina) – Faccio, det är till dig (Som om hon har kontroll över situationen).

Faccio kommer fram till Newton med en öm blick och Newton räcker ganska känsloavskalat fram buketten:

(Newton) – Här (paus) – Jag kan inte träffa dig mer.

Faccio smeker honom ömt på kinden.

(Faccio) – Jag förstår (ömt men uppgivet, med en varm röst) – Jag och Sabrina ska flytta. Jag har hittat en tjänst i Schweiz. Jag tjänar lite mindre men min fru och jag är överens om att det är en bra ide.

(Newton hänger uppgivet med huvudet) – Jag måste gå nu. (Fru står och stirrar).

(Faccio) – Newt (ömt).

Newton tittar upp. Faccio kysser honom passionerat. Först blir Newton förvånad men sedan så besvarar han kyssen. Det blir en lång passionerad kyss. De verkar ignorera att frun bara står där. Sedan går Newton. Då han har kommit ut förgäta gatuhörnet så faller han ner på knä

och skakar av snyfningar till en instrumentalversion av refrängen från låten "Faccios sång" (se noter). Från denna stunden så kommer Newton att vara kallare och hårdare i sin personlighet.

Scen 18:

Det går nu 10 år. Detta illustreras med en stor klocka vars tid är sommar, höst, vinter och vår. Klockan går långsamt och man hör en tickande klocka. Som musik till denna scen en instrumentalversion av "sång på dödsbädden" (Se noter). Newton befinner sig i sitt arbetsrum (Se scen 2) och han verkar arbeta hela tiden. Han ser äldre och slitnare ut och glädjen verkar ha försvunnit. Han sitter mest framför arbetsbänken. Det knackar på dörren. Det är Anne som kommer in.

(Anne) - Newt.

Newton – Ja (med barsk röst).

(Anne) . Jag vill bara säga att jag ska flytta till min syster som bor i Brighton.

(Newton) – Ok (han verkar inte ens bry sig).

(Anne) – Jag har ordnat det så att du kan bo kvar här och göra ditt viktiga arbete.

(Newton) – Finemang det (bitter ironi).

(Anne) – Men det är något annat jag vill tala med dig om.

(Newton på Engelska) – Shoot! Give it to me.

(Anne) – Du är rolig nu va? (hon har värme i rösten, nästan som hon ömt talar till ett barn).

(Anne) – Jo sanningen är att jag inte klarar av att se dig så här. Vetenskap är viktigt, javisst, och som jag förstått det så har du gjort enorma framsteg där men ... Du är en människa också Newt. Glöm inte det. Du måste leva. Det finns så mycket för dig att uppleva där ute. Kärlek, ömhet, vänskap ... (paus). Jag tycker bara är så sorgligt att se hur du har blivit. De senaste tio åren sedan du slutade träffa din vän så har du förlorat din humor, din värme och din glädje i livet och allt du gör är att arbeta.

En tystnad uppstår. Anne verkar förvänta sig någon slags reaktion från Newton efter det hon sa men han verkar kall och oberörd.

(Anne) – ja. Jag ville bara säga det. Jag flyttar ... (hon går).

Då hon har gått så går Newton fram till dörren och nästan smeker den. Han säger försiktigt och sorgset – Förlåt.

Han går sedan tillbaka och sätter sig bakom skrivbordet. Dörren knackar igen och Newton säger värdigt:

(Newton) – Kom in. (Robert Hooke kommer in. Newton fortsätter med en kall och affärsmässigt avskalad röst):

(Newton) – Jo, jag har just fått veta att jag ska bli den kungliga vetenskapsacademins nya ordförande. (Newton har här en längre paus då han vill att orden ska sjunka in i Robert. Han studerar Robert noggrant samtidigt som han ser ut att njuta. Robert är tyst men en ilska verkar lysa i hans ögon. Han svarar kallt):

(Robert) – Var det något mer.

(Newton) – Jag föreslår att du packar din väska och kommer ikväll. Det kommer att hända spännande saker då.

(Robert) – Jaha (Paus).

(Newton) – Får jag fråga? Varför har du varit emot mig från dag ett?

(Robert ser uppgiven ut och berättar) – I många år hade jag kämpat för att vinna vetenskapsacademins förtroende. Den var mitt liv. Så kommer du (betonar du med ilska) och allting är så lätt för dig.

(Newton) – Jag kommer aldrig att glömma det du gjorde. Det var du som spred ryktet om mig och Faccio.

(Robert) - Jag gjorde det för att jag tyckte staden hade rätt att få veta vem du egentligen är. (Newton prasslar lite med papper och verkar se upptagen ut, men inombord är han allt annat än lugn).

(Newton) – Som sagt. Kom ikväll ... Hejdå!

Då Robert Hooke går så släpper han igen dörren hårt. Då han gått så får Newton ett slugt och nästan komiskt leende (Kanske han skrattat högt och elakt Hahaha och så kommer de tre råttorna fram från under sängen och skrattar de med och sedan försvinner. Eller kanske något annat som visar hur neurotiskt hämndlysten Newton är).

Scen 19:

Man hör kyrkklockor ringa och man hör svaga köror i bakgrunden som sjunger Newton, (paus c:a 10 sekunder) Newton (paus c:a tio sekunder) osv 4 till 6 ggr. Newton från den första takten i "Newtons hyllningsång" (se noter). Förutom sång så hör man folkmummel. Alfonse, Malfonse, Dartanjong och Newton är alla högtidligt klädda. De står på en ramp i en stor, vacker sal. Jämte dem så står Robert Hooke med en resväska och han verkar förvänta sig det värsta. Nedanför dem så är folket. Alfonse höjer högtidligt med armarna:

(Alfonse) – Lyssna! (han tystnar dem) – för detta är en stor dag för vetenskapen. Vi ska ära en stor man. Han är värd vårt jubel (säger jubel med hög röst och folket hurrar).

(Alfonse) – Isaak Newton (Newton går fram till Alfonse).

(Alfonse) – Vi vill förära dig med denna medalj för dina insatser. (Newton går fram, bockar djupt och Alfonse hänger den runt hans axel. Newton blinkar till Robert som reagerar som om han blivit träffad av ett hårt slag).

(Malfonse) – Sedan vill vi tillkännage för er att Isaac Newton nu är den kungliga vetenskapsaccademins nye ordförande. Folket hurrar och de sjunger tillsammans med vetenskapsaccademin sången "Newtons hyllningssång" (se noter och låttexter). De sjunger vers 1, 2 och 3. Vers ett är långsam och lite mer högtidlig. Vers 2 och 3 ska sjungas och framföras mer rockigt (se noter och låttexter) och de har ett snabbare tempo. Efter sången så kommer Dartanjong fram.

(Dartanjong) – Som ett sista bevis på vår tillgivenhet så vill vi nu fira Newtons porträtt.

Medan Newtons porträtt höjs över de andra porträtten med linor så verkar Dartanjong dirigera folket då de ropar – hurra – hurra – hurra. Newton ser nu ut att brista av stolthet.

(Newton) – Tack kära vänner. Det är ett stort ögonblick för mig ... Tack! (Alfonse, Malfonse och Dartanjong kramas med Newton. Robert står vid sidan av och tittar på. Newton håller ett tal):

(Newton) – Jag känner en stor ära och en stolthet inför detta fina ögonblick. Tack! (publiken hurrar). . Men tyvärr blir mitt fösta beslut som vetenskapsaccadenmins ordförande ett ganska jobbigt sådant. (Här blinkar han återigen till Robert som tar upp sin väska i handen och är beredd att gå.) – På grund av vissa omständigheter så blir jag tvungen att utesluta Robert Hooke ur vår fina kungliga vetenskapsaccademi. – Sänk porträttet. (Robert Hooks porträtt sänks på samma sätt som Newtons innan höjdes. Några i publiken hånskrattar, annars är reaktionen ganska tyst. (kanske Newton här dirigerar en parodiskt framförd version av instrumentalavslutningen till "Newtons arbetslåt" (se noter) då porträttet firas ner). Robert tar sin väska och går. Han verkar totalt knäckt men försöker att inte visa något. Malfonse springer efter honom och ropar:

(Malfonse) – Vänta! Vänta! (Han går sedan fram till Newton och säger) – Det var väl ändå väldigt onödigt.

(Newton) – Ledsen min käre vän. Det var tvunget att göras. Men lyssna... (Newton ler stort och slår högtidligt ut med armarna. Folket jublar och hurrar. Alfonse, Malfonse och Dartanjong blir glada igen, upplyfta av den glada stämningen. Newton sjunger fjärde versen av "Newtons hyllningssång". De första raderna sjungs i ett lugnt tempo sedan går låten snabbare och den blir mer rockig (se noter och sångtexter).

Scen 20

Newton vandrar hem i natten med en stor medalj runt halsen. Det är samma sceneri som scen 9 med den uppförstorade månen. Han blir trött och blir tvungen att sätta sig på en stubbe och vila.

(Newtons far) - Newt (Newton hör en röst och tittar sig förvirrat omkring).

(Newtons far) – Newt min son, du gör fel. Du måste älska och förlåta, inte hata och hämnas. Ser du inte hur världen omkring dig rasar.

(Newton) – Snälla, vem är du? Är jag galen? Är du gud?

(Newtons far) – Newt min käre son (käre son, käre son ekar).

(Newton) – AAAA (Newton verkar nästan galen. Han springer hem och rycker till då ugglor hoar och liknande. Han är rädd och paranoid).

Scen 21:

Newton sitter ensam hemma. Isolerad. Den stora klockan tickar. Den som visar att åren går. Vår, sommar höst, vinter, vår osv till instrumentalmusik från låten "sång på dödsbädden" (se noter). Newton sitter nu gammal, orkeslös och ensam i en gungstol med damm överallt. Det dunkar på dörren.

(Newton) – Kom in. (han har en gammal och bruten röst).

Med långsamma steg så kommer en kvinna med käpp in (det är Anne). Man hör ett tungt dunkande för varje steg hon tar med käppen.

(Anne) – Newton, Newton. Du är så ensam. Det är inte bra att isolera sig som du gör.

(Newton ler) – Var är alla förbannelser och förebråelser? (de skrattar båda).

(Anne) – I våran ålder så orkar man inte sådant. (De ler. Newton ser plötligt allvarlig ut.)

(Newton) - Han tog livet av sig. Jag drev honom till självmord.

(Anne) – Vem pratar du om?

(Newton) – Robert Hooke (Newton ser plågad ut).

(Anne) – Aha. (med mjuk röst). - Har du ätit någonting.

(Newton) – Jag borde aldrig förnedrat honom som jag gjorde. Men jag var så arg och sårad.

(Anne) – Jag förstår. (Hon reser sig upp och släpper in lite ljus genom fönstret).

(Anne) – Äta är viktigt och du måste röra dig mer.

(Newton) – Jag trodde att jag var rätt men jag gjorde så fel mot alla. Det är bara jag kvar nu. Jag har drivit bort dem alla. Alfonse, Malfonse, Dartanjong och ... (han ger ifrån sig ett suckande ljud) Faccio (han börjar gråta).

(Anne) – Såja. Jag är fortfarande kvar. (Paus, hon säger sedan ömt) – Livet blir inte alltid som man tänkt sig, livet blir inte alltid som man tänkt sig. (Hon smeker honom ömt på kinden. Hon reser sig sedan upp och går ut genom dörren med långsamma, staplande steg. Dunk, dunk, dunk låter det med käppen. Då hon har gått så sätter en lugn och behaglig berättarröst igång (se talande röst, bilaga 3). I den berättar Newton att han egentligen bara är en pojke som samlar snäckor på stranden. Newton försöker sträcka sig efter någonting då rösten låter. Som om han försöker nå stranden med sina armar (Kanske en projektion eller en bild på en pojke på en strand framför honom). Han visar mycket känslor. Så hör man sedan en klocka som tickar. Då börjar Newton sjunga låten "Sång på dödsbädden" (se noter och sångtexter). Sista versen, vers 3, är instrumental. Under den versen så dyker de upp som betytt något i hans liv. En efter en så blir de belysta och säger sedan en nyckelfras, sedan försvinner han/hon i mörkret igen. Newton blir djupt berörd och försöker sträcka sig efter dem i sin gungstol. Återigen visar han mycket känslor. Newtons älskare först:

(Faccio) – Jag älskade dig.

(Robert) -- Jag ville vara dig.

(Alfonse, Malfonse Dartanjong samtidigt) – Vi trodde på dig.

(Anne) - Vi hade så roligt tillsammans.

Musiken stannar avstannande (se noter). Newton dör. I spasmiska ryckningar så sträcker han sig mot himmelen innan han dör.

Scen 22:

Newton är åter en pojke och hans far håller honom om axlarna. Han befinner sig åter på planet Zorkion med sin far (se tidigare beskrivningar).

(Newton) – Var allt detta en dröm far?

(Newtons pappa) – Nej min käre Newt. Du är tillbaka igen. Har du lärt dig något?

(Newton) – Jag har lärt mig att jag har mycket att lära mig.

(Newtons far) – Bra! (kärleksfullt leende). För ditt öde är hos människorna nu. Du ska återfödas på jorden igen.

Newton, i förtvivlan, sjunker ner på knä.

(Newton) – Neeej! Hans skrik övergår gradvis till bäbisskrik, - AAAA. (Newtons fars röst hörs avlägset men tydligt):

(Newtons far) – Kom ihåg. Allt är kärlek. Allt är kärlek (Hans röst tonas ut).

Scen 23:

En kvinna sitter i en säng med en skrikande unge i famnen. Den är helt nyfödd. Hon smeker barnet kärleksfull.

Slut. Ridå.

"Bilaga 1, talröst":

Rösten ska låta pompös och självmedveten men också inlevelsefull (se förövrigt BBC – dokumentären "Newton – The last Magician" där skådespelaren som spelar Newton är ett bra exempel på hur jag menar att rösten ska låta). Jag tänker mig också att rösten även låter lite som om den spelas från en lite raspig gammal LP – skiva. Man kan använda valfria Newtoncitater som man tycker passar in fast jag tycker dessa fungerar utmärkt till scen 2, akt 1:

"Det vackraste systemet, det vill säga universum, kan enbart härstamma från en intelligent och kraftfull varelse".

"För mej har det aldrig funnits en högre källa till ära än den som är förknippat med framgång inom vetenskapen".

"Jag vill undersöka och veta mer om: Tiden och evigheten. Om solen, planeterna och kometerna. Om luft. Om meteoror. Om atomer. Om densitet. Om vacuum. Om reflektioner. Om magnetisk attraktion. Om elektrisk attraktion. Om ljuset. Om färger. Om värme och kyla. Om gravitation och levitation. Om synförmågan".

"Jag tittade på solen genom en spegel med mitt högra öga och vände sedan min blick mot en mörkare del av min kammare. Jag väntade för att se vilka intryck det gjorde och vilka färger som följde med intrycket. Hur de bleknade och försvann".

Osv. Om citaten tar slut så kan man ta några från bilaga 2 eller hitta andra.

”Talröst, bilaga två”

Här är fler citat som man kan använda till scen 11, akt 2 (eller till akt 1, Scen 2). Rösten ska låta pompös och självmedveten men också inlevelsefull (se förövrigt BBC – dokumentären ”Newton – The last Magician” där skådespelaren som spelar Newton är ett bra exempel på hur jag menar att rösten ska låta). Jag tänker mig också att rösten kan låta lite som om den spelas från en lite raspig gammal LP – skiva. Man kan använda använda valfria Newtoncitat som man tycker passar in fast jag tycker dessa fungerar utmärkt:

”Kan inte grova kroppar och ljus lätt omvandlas till varandra, och får inte organ sin verksamhet från partiklar av ljus som träder in i deras sammansättning. Byte av organ till ljus och från ljus till kroppar, passar väl in i naturens eget sätt att arbeta som ju verkar nöjd med omvandlingar”.

”Ah. Att förklara hela naturen är en allt för svår uppgift för någon människa eller ens någon ålder. Det är bättre att göra lite med säkerhet och lämna resten till de som kommer efter dig att förklara allt”.

”Äpplet ja. Jag roade mig själv i trädgården när det kom till mig att gravitationens kraft som fick äpplet att falla till marken inte var opverkad av avståndet till marken. Denna kraft måste verka mycket längre än vi tror. Varför inte lika högt som till månen, sa jag till mig själv. Och om det är så, så måste det ju påverka även hennes rörelser”.

”Sanningen finns att finna i det enkla och inte i mångfalden och förvirringen av saker”.

”Min teori om ljus och färger är den underligaste och kanske även den viktigaste fördjupningen som någonsin gjorts kring undersökningen av själva naturen”.

Osv.

”Talande röst, bilaga 3”:

Det ska vara samma röst som i bilaga 1 och 2 men denna gång ska rösten vara mer eftertänksam och intimt äkta. Inte lika pompös. Den ska inte heller låta som en raspig gammal LP – skiva längre. Newton blir berörd och känslsam då han hör denna röst sittandes i sin gungstol. Han verkar sträcka sig efter något som om han försöker greppa efter något med armarna. Som om han såg stranden framför sig. I sceneriet kan man ha en projektion, ett filmklipp på en pojke som plockar snäckor på en strand, en bild eller liknande. Rösten säger:

”Jag vet inte hur jag kan tänkas uppfattas av världen, men för mig själv så känner jag att jag endast är en pojke som leker på havsstranden. En pojke som roar sig själv genom att då och då hitta en slät sten eller en snäcka som är vackrare än de andra. Detta medan det stora havets sanningar ligger oupptäckta framför mig”.

Inledningsmusik Akt 1

För Piano eller andra
instrument. Spelas
Legato.

Patrick Karlsson

Andante ♩ = 92

MP

5

9

13

17

20

P PP

Newton's arbetslåt

Patrick Karlsson

Andante ♩ = 100

Gm Cm D G
 Voice

Settle down my troubled heart Here is work that needs my hand
 No one else can take my place. Science is my legacy

5 Gm Cm D G
 Voice

Science is my only love There is nothing else. Working i need to
 I just have to give it all, there's no other way. Working I need to

11 Eb Ab Bb/D Eb
 Voice

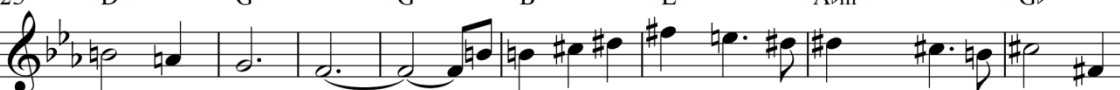
find a way to se the logic sound and clear, to understand the light..
 find a way to understand what make things fall Down towards the ground.

15 Ab Bb/D G/B C
 Voice

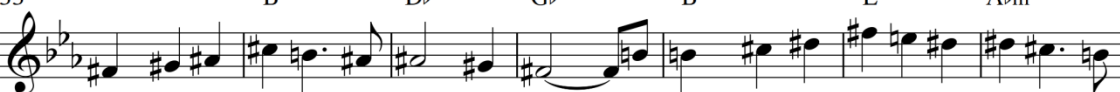
Colors of the rainbow prisms of the soul. Fingerprints from good.
 Heaven dont have all the answers, no my friend the Earth itself have some.

19 Eb Cm Eb Cm E Ab
 Voice

Science is all that I need to survive my body and soul is at
 Logic and science can work for us all. The Earth and the heaven and

25 D G G B E Abm Gb
 Voice

piece, and mind Aaa I Work in the morning till midnight and dawn no
 all between Aaa I Work in the morning, till midnight and dawn no

33 B Db Gb B E Abm
 Voice

troubles at all I just work and work And somehow my body and soul is at
 troubles at all I just work and work, And somehow my body and soul is at

40 Gb B Db Gb tr tr
 Voice

piece. I only need logic to free my mind Aaa (vers två)
 piece, I only need logic to free my mind Aaa (Instrumentaldelen)

49 G Em D G A
 Voice

(Instrumentalt)

(Fortsättning nästa sida)

2

"Newtons arbetslåt":

(Newton sjunger hela sången. Han har glädje i sitt arbete. På slutet av låten är det en instrumental del som ska låta lite som en intensiv, lycklig vals (Se noter). Här kan Newton göra ett lycklig utfall som att dansa vals med en kvast eller liknande som visar hur han trivs med sitt arbete. Se även manuskriptet för övriga förslag)

Vers 1:

Settle down my troubled heart
 Here is work that needs my hand
 Science is my only love
 There is nothing else
 Working, I need to
 Find a way to see the logic, sound and clear
 To understand the light
 Colors of the rainbow
 Prisms of the soul
 Fingerprints from good
 Science is all that I need to survive
 My body and soul is at piece, and mind (Aaa)

Refräng:

I work in the morning, till midnight and dawn
 No troubles at all, I just work and work
 And somehow my body and soul is at piece
 I only need logic to free my mind (Aaa)

Vers 2:

No one else can take my place
Science is my legacy
I just have to give it all
There's no other way
Working, I need to
Find a way to understand what makes things fall
Down towards the ground
Heaven don't have all the answers, no my friend
The earth itself has some
Logic and science can work for us all
The earth and the heaven and all between (Aaa)

Refräng:

I work in the morning, till midnight and dawn
No troubles at all, I just work and work
And somehow my body and soul is at piece
I only need logic to free my mind (Aaa)

(Nu följer en instrumental del som ska låta lite som en intensiv, lycklig vals (Se noter och beskrivning ovan).

(Slut)

FACCIO SÅNG

PATRICK KARLSSON

ANDANTE ♩ = 100

4 F G

WHY CANT HE HOLD ME I LONG FOR A KISS OR A
SADNESS_ AND PAIN IS A PART OF THE LOVE THAT I

5 E_m F

HUG WHEN HE'S WITH ME MY HEART POUNDS WITH PASSION_ AND
FEEL WHEN I THINK OF HIM I NEED TO BE BY HIS

9 F G

LOVE WANTS TO HOLD HIM WHEN I WAKE IN THE MORNING_ I
SIDE EVERY_ MOMENT_ THE_ PASSION_ WITHIN_ ME SO

13 E_m F

TRIED TO FORGET_ HIM I TRIED TO GET RID OF THE
STRONG LIKE A RIVER_ AND I CANNOT_ HOLD IT INSIDE_

17 F G A

LOVE I'M AND FEELING_
_ AND ALWAYS_

21 A/G G C A_m

_ AND HE IS MY ANGEL_ WHITHOUT_ HIM I

25 G/H E A_m

CANT FLY PASSION IS THE MOMENT_ I CRY AND WHEN MY

29 D E G

WIFE ASK ME I HAVE TO LIE_ AND HE IS MY

2

33 C A Dm G

FREEDOM_ THAT ONLY_ LAST A SHORT WHILE I WISH THE WORLD WAS

37 C F G/B E

DIFFRENT_ THEN I DIDN'T_ HAVE TO PRETEND THAT I'M

41 A

SOMEONE_ I'M NOT_ NOOO_

45 A/G A

"Faccios sång"

(Faccio sjunger hela sången)

Vers 1:

Why cant he hold me
 I long for a kiss or a hug
 When he's with me
 My heart pounds with passion and love
 Wants to hold him
 When I wake in the morning
 I tried to forget him
 I tried to get rid of the love I'm feeling, and

Refräng:

He is my angel
 Without him I can't fly
 Passion is the moment I cry
 And when my wife ask me

I have to lie
And he is my freedom
That only last a short while
I wish the world was different
Then I didn't have to
Pretend that I'm someone I'm not, nooo

Vers 2:

And sadness and pain is a part of the love
That I feel when I think of him
I need to be by his side
Every moment the passion within me
So strong like a river
And I cannot hold it inside
And always

Refrång:

He is my angel
Without him I can't fly
Passion is the moment I cry
And when my wife ask me
I have to lie
And he is my freedom
That only last a short while
I wish the world was different
Then I didn't have to
Pretend that I'm someone I'm not, noo

(slut)

VETENSKAPACCADEMINS PRESENTATIONSSÅNG

MODERATO ♩ = 112

PATRICK KARLSSON

B♭ Eb F Eb B♭ Gm F

WE ARE THE JOLLY GOOD FOUNDATION_ SING HURRAY FOR US JOLLY GOOD CHAPS

5 Eb B♭ Eb F B♭m Ebm F

SING HURRAY_ FOR US WHEN IM FEELING GRUMPY_ SAD AND BLUE
THERE S A LOT OF SCIENCE FUN TO HAVE

9 B♭m B♭m Ebm F Gb F Gb F

LOOK AT ALL THIS SCIENCE STUFF WE HAVE, THE THINGS WE ALL CAN DO, HEAR ME THIS IS WHAT I DID, I TOOK A
WHEN LIFE IS TOO GLOOMY AND TO SAD, THE THINGS WE ALL CAN DO, HEAR ME THIS IS WHAT I DID, I TOOK THIS

13 Gb F Gb F F7 B♭

DROP OF THIS BLUE STUFF AND MIXED IT WITH SOME CARBONITE_ WASHING POWDER IS WHAT WE GOT AND WE
FUNGUS FROM FAR EAST AND MIXED IT WITH SOME OIL AND TAR STUFFED A PIPE WITH IT LIGHTING IT FIRE, AND WE

17 Ab B♭

TRIED IT ON A RAT, AND A DIRTY_ OLD CAT_ VOILA !!! (VISAR STOLT)
SMOKED IT OUR_ SELF DOING CHARTS AND DIAGRAMS_ SMOKEY !!! (HOSTAR)

21 B♭ Eb F Eb B♭ Gm F

WE ARE THE JOLLY GOOD FOUNDATION_ SING HURRAY FOR US JOLLY GOOD CHAPS

25 Eb B♭ Eb F F B♭

SING HURRAY_ FOR US

“Vetenskapsacademins presentationssång”

(Alfonse och Malfonse sjunger varsin vers och de samt Dartanjong sjunger alla i refrängen. Sången ska sjungas med mycket humor och glädje. Överdrivet stolt och ibland övertydligt.)

Refräng: (sång av Alfonse, Malfonse och Dartanjong)

We are the jolly good foundation,
Sing hurray for us, jolly good chaps
Sing hurray, for us

Vers 1: (Sång av Alfonse)

When I'm feeling grumpy, sad and blue
Look at all this science stuff we have
The things we all can do, hear me
This is what I did; I took a drop of this blue stuff
And mixed it with some carbonite
Washing powder is what we got, and we

Tried it on a rat, and a dirty old cat ... Voila!!! (Alfonse säger det franska ordet Voila stolt samtidigt som Malfonse och Dartanjong lika stolt visar upp en dyblöt katt och en lika blöt råtta som har varsin rosa rosett på huvudet).

Refräng: (Alfonse, Malfonse och Dartanjong sjunger)

We are the jolly good foundation
Sing hurray for us, jolly good chaps
Sing hurray, for us

Vers 2: (Sång av Malfonse)

There's a lot of science fun to have
When life is just too gloomy, and too sad
The things we all can do, hear me

This is what I did

I took this fungus from Far East

And mixed it with some oil and tar

Stuffed a pipe with it, lighting it on fire

And we smoked it our self

Doing charts and diagrams ... Smokey!! (Malfonse hostar då han tar ett bloss med pipan efter att han sagt Smokey. Alfonse ooch Dartanjong visar tydligt och menande med pekpinne och liknande på ett stort diagram de ritat upp).

Refräng: (Alfonse, Malfonse och Dartanjong sjunger)

We are the jolly, good foundation

Sing hurray for us, jolly good chaps

Sing hurray, for us

(Sedan igen) Sing hurray for us, jolly good chaps

Sing hurray, for us

(Slut)

(Obs! Vers ett går i Andante (88) och är en ballad. Vers 2 och 3 går i Allegro (144) och är mer rockig och fri till sång och musik. Se även text nedanför noterna. "Se the one that ..." kommer efter vers 3).

NEWTONS PAPPAS SÅNG

PATRICK KARLSSON

VERS 1: ANDANTE ♩ = 88 Vers 2 och tre: ALLEGRO 144

1 F A_m B_b C

LISTEN____ NEWTON, UNDERSTAND,____ THAT ALL IS LOVE AND FREEDOM____
 IF YOU CHOSE TO WIN A WAR YOU CAN ONLY____ LOSE YOUR SELF____
 (INSTRUMENTALT)_____

5 F A_m B_b C

BETWEEN THE STARS, FROM ALL THE LIGHT THERE CAN BE NOTHING ELSE AAA____
 THERE S NO EASY____ WAY THROUGHT LIFE IF YOU HATE THE ONES THAT HATE OOO____

9 D_m B_b F C

FALL FROM THE STARS AND THERE'S A LONG WAY HOME OOO____
 LOVE IS THE PATH____ IT'S GLORIOUS____ LIGHT OOO____
 FALL FROM THE STARS AND THERE S A LONG WAY HOME OOO____

13 D_m B_b F C

SE THROUGH THE LIGHT AND THERE IS NOTHING____ ELSE
 LEARN TO FORGIVE____ AND THERE IS ONLY____ RIGHT
 SE THROUGH THE LIGHT AND THERE IS NOTHING____ ELSE

17 B_b C

AAA____
 OOO____
 AAA____

SE THE ONE THAT LOVES

21 B_b C

YOU, GIVE TO THOSE WHO NEEDS

25 F

YOU, THATS THE PATH, HOME

“Newtons pappas sång”

(Hela sången sjungs av Newtons far. Vers 1 sjungs i ett långsammare tempo och mer som en ballad (Andante i c:a 88). Vers två och tre sjungs i ett snabbare tempo och mer rockigt (allegro c:a 144. Texten ”Se the one that loves you ...” är avslutningen på låten och följer efter vers 3).

Vers 1: (Långsammare tempo. Andante i c:a 88).

Listen Newton, understand, that all is love and freedom

Between the stars, from all the light

There can be nothing else (Ooo)

Fall from the stars and there’s a long way home (Ooo)

Se through the light and there is nothing else (Aaa)

Vers 2 (Nu är tempot snabbare (Allegro I C:a 144) och låten framförs rockigare. Kanske Newtons far tar fram ett instrument som påminner om en elgitarr men som ser mysko samt ganska komiskt ut):

If you chose to win a war

You can only lose your self

There’s no easy way through life

If you hate the ones that hate (Ooo)

Love is the path; it’s the glorious light (Ooo)

Learn to forgive and there’s only right (Ooo)

Vers 3 (samma tempo som vers två (Allegro 144) och rockigt. De två första fraserna i tredje versen är instrumentala och kanske Newtons far här spelar ett rockigt riff med sitt underliga instrument):

Fall from the stars and there’s a long way home (Ooo)

See through the light and there is nothing else (Ooo)

(Nu kommer en avslutnings melodi med sång, se noter, som inte följer versernas melodi)

Se the one that loves you, give to those who needs you. That’s the path, home

(Slut)

SABRINAS OCH FACCIOS FÖRTVIVLAN SAMT NEWTONS FÖRFÖLJELSE

PATRICK KARLSSON

MODERATO ♩ = 102

(För instruktioner, se texten under noterna).

C Fm Eb/G Ab/C

NOOD YOU ARE A FUCKING GAY, I CANNOT COPE WITH THAT, I TRIED TO BE YOUR WIFE, I
HAVE TO DISAPPEAR, I DONT WANT HIM THIS NEAR, I AM STILL YOUR WIFE,
HAVE YOU HEARD THE LATEST NEWS, THAT NEWTON AND HIS FRIEND, THAT THEY ARE MORE THAN FRIENDS,

5 Fm Bb 3 C Fm

HOPE YOU ARE PLEASED WITH YOUR SELF, ONOO, I DONT KNOW WHAT TO SAY, I
PLEASE LEAVE AND NEVER COME BACK, ONOO I'M SORRY ABOUT THIS NEWT,
SODOMITES, BOTH OF THEM, YAYKS, WHO IS NEWTON NOW, OH,

9 Eb/G Ab/C Fm 3 Bb 3 C

DONT KNOW WHAT TO DO, I TRIED TO BE YOUR MAN, BUT I CANNOT CHANGE WHO I AM, ONOO
YOU ARE STILL MY MAN BUT PLEASE JUST WALK AWAY, I NEED TO TALK TO MY WIFE
HE'S THE SCIENCE GUY, SO HE'S A FUCKING GAY, PLEASE SAVE THIS TOWN FROM THIS TRASH, OH

13 Cm 3 Ab 3 Bb 3

— YOU, PLEASE, I LOVE YOU, I MISS YOU ALREADY, I FEEL THAT YOUR GONE, PLEASE COME
(INSTRUMENTAL T)

PLEASE, YES, HE IS GAY AND HE'S PROUD OF IT TO, BUT NEWTON HES MUCH MORE THAN

17 G Cm 3 Ab 3 Bb 3

BACK, PLEASE, UNDERSTAND. THAT I LOVE YOU IN SOMEWAY JUST NOT IN THAT WAY THAT YOU
THAT, SAVE OUR TOWN FROM THIS TRASH, DONT NEED THAT, A SODOMITE WALKING OUR

21 G Cm Bb Ab

WANT, I'M ANGRY LIKE HELL, AND DONT KNOW WHAT TO DO, IF YOU ARE STILL THE MAN THAT I
I AM STILL YOUR WIFE, END THIS THING RIGHT NOW, AND YOU CAN STILL COME BACK TO ME,
STREETS, RUN AND DONT COME BACK, AWAY FROM US YOU TRASH, WE DONT WANT YOUR KIND IN OUR

25 Eb Cm Bb Ab

WANT I AM JUST THE SAME, AND I HAVE DONE YOU WRONG I'M SORRY FOR THE PAIN IVE CAUSED YOU
PLEASE, I DONT KNOW WHAT TO DO, I DONT KNOW WHAT TO SAY, I LOVE YOU AND I LOVE HIM
TOWN, YOU ARE A FUCKING GAY, A DEVIANT SODOMITE, WALK AWAY AND PLEASE DONT COME

2 29 Eb C F

PLEASE, TO, BACK, HELP, HELP, HELP, ME, ME, US, I, I, M, M, SO, SO, CONFUSED, CONFUSED, PLEASE JUST, PLEASE JUST, HELP, HELP, ME, ME.

NOW, NOW, MAN. HE.

“Sabrinas och Faccios förtvivlan samt Newtons förföljelse”

(Musiken ska sjungas och framföras intensivt och rockigt och med mycket känslor. I vers 1 och 2 så sjunger Faccio och Sabrina några delar var och de sjunger tillsammans på slutet av varje vers. Mitt i vers två så blir Newton förvisad av Sabrina till dörren och går. Sedan så hinner det hända en hel del mellan vers två och tre (se manus). Då spelas en instrumentalversion av låten som bakgrundsmusik under tiden då Newton vandrar fram på Londons gator (se även manuskript). Den ska vara mer lågmäld och lugn. Sedan så sjunger folket på gatan och Robert Hooke tillsammans mot Newton vers 3 och musiken blir återigen rockigt intensiv och med mycket känslor. Vers ett börjar med att Sabrina skriker Nooo som en del av låten (se noter)).

Vers 1:

Sabrina: Nooo, You are a fucking gay

I cannot cope with that

I tried to be your wife

I hope you are pleased with yourself, onooo

Faccio: I don't know what to say

I don't know what to do

I tried to be your man

But I cannot change who I am, onoo

Sabrina: You, please, I love you, I miss you already

I feel that your gone, please come back

Faccio: Please understand that I love you in someway

Just not in that way that you want

Sabrina: I'm angry like hell, and I don't know what to do

If you are still the man that I want

Faccio: I'm just the same, and I have done you wrong

I'm sorry for the pain I've caused you, please

Båda: Help me, I'm so confused, please just help me, now

Vers 2:

Sabrina: He have to disappear, I don't want him this near

I'm still your wife, please leave and never come back, onoo

Faccio: I'm sorry about this Newt, you are still my man

But please just walk away. I need to talk to my wife

(Newton går besviken och chockad efter att han har samlat ihop sina saker och kläder. Han gör det till en liten instrumentaldel i vers två (dvs. Cm Ab Hb G med repris). Sedan fortsätter sången utan att Newton är kvar i rummet (Se förövrigt manuskriptet).

Sabrina: I am still your wife, end this thing right now

And you can still come back to me, please

Faccio: I don't know what to do, I don't know what to say

I love you and I love him to

Båda: Help me, I'm so confused; please just help me, now

(Nu följer ett stycke som inte är sång. Se manuskript för det. Istället spelas som sagt en instrumentalversion av låten lite svagare i bakgrunden (lågmäld och lugnt framfört jämfört med musiken innan). Då tredje versen börjar så befinner sig Newton på Londons gator. Robert Hooke och en arg folkmassa sjunger då tredje versen till Newton. Nu blir musiken

rockig och intensiv igen och med mycket känslor. Robert verkar nu närmast försvara Newton i sin del av sången då han tycks känna att han gått för långt med sitt skvaller. För scenen urartar nu till rena mobbingscenen).

Vers 3:

Främling ett: Have you heard the latest news, that Newton and his friend

That they are more than friends, sodomites, both of them, yayks (Han gör ett äckelljud och visar sin avsmak med både kropp och min)

Främling 2: Who is Newton, now

Oh, he's the science guy

So he's a fucking gay, please save this town from this trash, oh please

Robert Hooke till alla: Yes he is gay and he's proud of it to

But Newton, he's much more than that

Folkmassan svarar i kör: Save our town from this trash, don't need that

A sodomite walking our streets

(Alla vänder sig mot Newton som verkar vara nästan i mitten av den arga folkmassan. De ser arga ut förutom Robert Hooke. Någon ser extra arg ut och ser ut att vilja slå Newton och några andra får hålla tillbaka honom).

Folket i kör: Run and don't come back, away from us you trash

We don't want your kind in our town

You are a fucking gay, a deviant sodomite

Walk away and please, don't come back

Help us, save us good, from this sinful man

(Slut)

LONELY CHILD

ANDANTE ♩ = 92

PATRICK KARLSSON

VOICE

THEY COULDN'T UNDERSTAND. I WAS A LONELY CHILD WALKED ALONE
 WHY IS THE WORLD SO CRUEL. I CANNOT BEAR THE PAIN, WALKED AWAY.

5 BUT NEVER AFRAID OF THE DARK. CHILDREN CAN BE SO CRUEL.
 HUMANS THEY HURT. SO MUCH (INSTRUMENTAL)

9 THEY DIDN'T WANT ME NEAR. DREAMED AWAY, BUT

13 NEVER AFRAID, JUST ALONE. I DREAMED THAT SOMEDAY I WOULD
 I DREAMED THAT SOMEDAY I WOULD

16 BE SOMEONE, TO BE ACCEPTED ALL ALONE, INVENTED GAMES. I
 BE SOMEONE, TO BE ACCEPTED, ALL ALONE, INVENTED GAMES I

18 TRIED TO UNDERSTAND THE NATURE. I USED MY LONELINESS, HAD
 TRIED TO UNDERSTAND THE NATURE. I USED MY LONELINESS, HAD

20 ALL THE TIME TO FREE MY MIND, BUT SCIENCE WAS MY ONLY FRIEND, I
 ALL THE TIME TO FREE MY MIND, BUT SCIENCE WAS MY ONLY FRIEND, I

22 NEEDED LOVE, TO BE ACCEPTED, GOOD, HELP ME, I WANT IT ALL,
 NEEDED LOVE, TO BE ACCEPTED, GOOD, HELP ME, I WANT IT ALL,

25 SAVE ME FROM LONELINESS
 SAVE ME FROM LONELINESS

Chords: Cm, Ab, Eb, Bb, Fm, Ab, Bb, Cm, Fm, A, Bb, Cm, Bb/D, Eb, F, Cm, Bb/D, Eb, F, Cm, Ab, G, Cm

FÖR PIANO ELLER
ANDRA INSTRUMENT.

BLOMPLOCKARMELODIN

PATRICK KARLSSON

ADAGIO ♩ = 72

5

9

"Lonely child"

Direkt efter "Lonely child" så följer den instrumentala "Blomplockarmelodin" (Se noter) då Newton tyst plockar blommor i månskenet. Tempot är på "Lonely child" är Andante 92 och sången sjungs enbart av Newton. Tempo för "Blomplockarmelodin är Adagio 72.

Vers 1:

They couldn't understand, I was a lonely child

Walked alone, but never afraid of the dark

Children can be so cruel

They didn't want me near

Dreamed away, but never afraid, just alone

Refräng:

I dreamed that someday I would be someone

To be accepted

All alone, invented games, I tried to understand the nature

I used my loneliness

Had all the time to free my mind

But science was my only friend
I needed love, to be accepted
Good, help me, I want it all
Save me from loneliness

Vers 2:

Why is the world so cruel
I cannot bear the pain
Walked away
Humans, they hurt so much

(Reprisen av vers två spelas instrumental, (Dvs takt 1 – 14).

Refräng:

I dreamed that someday I would be someone
To be accepted
All alone, invented games, I tried to understand the nature
I used my loneliness
Had all the time to free my mind
But science was my only friend
I needed love, to be accepted
Good help me, I want it all
Save me from loneliness

(Slut)

(Direkt efter låten "Lonley child" så spelas den instrumentala "blomplockarmelodin" där Newton plockar blommor i månskenet. Den i sin tur avslutas med en rytm som påminner om en knackning. Samma rytm som sedan Newton knackar med då han knackar på Faccios dörr, med blommorna i handen).

Obs. olika tempo på
verserna. Se även text
efter noter för
noggrannare anvisningar
om framförande.

Newton's hyllningssång

Ver 1: Moderato ♩ = 116 (Vers 2, 3 och 4: Presto 196 (förutom de första 16 takterna i vers 4 som är i Moderato 116) Patrick Karlsson

Voice

Newton, Newton, is our_ guy. Champion, master,_
Newton, Newton, give us your best. Then our future_
Newton, Newton, is our_ guy. Champion, master,_
Hear me friends theres one thing to add. I had doubts but

Voice

science good, we salute_ you, science_ good, hail our
is in good hands, we salute_ you, science_ good, you deserve
science good, we salute_ you, science_ good, hail our
now I am shore, Alfonse, Malfonse, Dartanjong, you have

Voice

champion of pure art. Here my friend you do deserve it,
_ it more then us. Here us all salute_ you with a
champion of pure art. (Här avbryter Alfonse Kören)
honored_ me, my friends. Wisdom is my only_ goal and

Voice

you have what it takes, we salute you, be our leader, science is thy name,
song from our_ hearts. Its for you, you do deserve it, you have what it takes.
I will give it all, Its for you and all the people, I will give it all.

Voice

Newton_ friend, we really_ think you do deserve it
Newton_ friend, we really_ think you do deserve it
There is nothing_ that can hold me back now i will

Voice

(Endast Newtons 4 vers)

give it all, and that means all, for you.

"Newtons hyllningssång"

(Redan innan själva låten börjar så hör man takt ett från "Newtons hyllningssång" med kören som sjunger –Newton (Paus c:a 10 sekunder), -Newton (paus c:a 10 sekunder) osv. De sjunger på detta sätt Newton 4 – 6 gånger. Då själva låten börjar så sjungs vers ett till tre av en kör (dvs av folket), samt av Alfonse, Malfonse, och Dartanjong separat och tillsammans. Vers tre avslutas efter de första åtta takterna med repris då Alfonse avbryter dem. Den fjärde versen sjungs enbart av Newton. Vers ett ska sjungas långsamt (tempo moderato c:a 112) samt något svävande, pompöst och högravande. Vers två och tre ska sjungas i ett snabbare tempo (tempo Presto c:a 192) samt mer uppsluppet rockigt och coolt. Det är en sekvens med teater mellan vers 3 och 4 (se manuskript). Vers 4 sjungs av enbart Newton och de första 16 takterna i den långsamma pompösa stilen samt den sista delen av versen sjunger han i det snabbare, rockigare tempot.).

Vers 1: (Långsammare tempo, Moderato c:a 112)

(Kör): Newton, Newton, is our guy

Champion, master, science good

We salute you, sciencegood

Hail our champion of pure art

(Malfonse): Here, my friend, you do deserve it (han visar på medaljen som Newton just fått)

You have what it takes

(Alfonse) We salute you, be our leader

Science I thy name

(både Alfonse, Malfonse och Dartanjong) Newton, friend, we really think you do deserve it

Vers 2: (Snabbare tempo, Presto c:a 192)

(Dartanjong) Newton, Newton, give us your best

Then our future is in good hands

We salute you sciencegood

You deserve it more than us

(Malfonse) Here us all salute you with a song from our hearts

(Alfonse) It's for you, you do deserve it

You have what it takes

(Alfonse, Malfonse och Dartanjong) Newton, friend, we really think you do deserve it

Vers 3:

(Kör) Newton, Newton, is our guy

Champion, master, sciencegood

We salute you, sciencegood

Hail our champion of pure art (Här slutar kören (dvs folket) sjunga då Alfonse höjer armarna för att tysta folkmassan).

Vers 4:

(Newton, tempo moderato c:a 112) Hear me friends, there's one thing to add

I had doubts but now I'm shore

Alfonse, Malfonse, Dartanjong

You have honored me, my friends

(Newton, tempo presto 192) Wisdom is my only goal and I will give it all

It's for you and all the people, I will give it all

There is nothing that can hold me back now I will

(Sista tre takterna I noterna) give it all, and that means all, for you

(Slut)

VERS TRE ÄR INSTRUMENTAL
FAST MED DRAMATISKA INSLAG
(SE TEXT NEDANFÖR NOTERNA).
INSTRUMENTALAVSLUTNING ÄR
AVSTANNANDE (RIT...)

SÅNG PÅ DÖDSBÄDDEN

PATRICK KARLSSON

MODERATO ♩ = 104

C_m

I TRIED TO FORGET THE PAST WHILE TIME'S GOING FASTER
GOOD, DID YOU REALLY LEAVE THIS WORLD IN OUR OWN HANDS,

5 C_m (INSTRUMENTAL MED DRAMATIK) **A_b** **G**

TIME, I DONT WANT TO BE A BAD KIND OF PERSON,
THIS WORLD, LIKE A GIANT CLOCK, IT WORKS ON ITS OWN, NOW,

9 G_m **F** **F_m** **E_b**

I SHOULD HAVE LOVED THEM, GIVE TO THE ONES WHO
HEAVEN CONCEIVE ME, I WANT TO LEAVE IT.

13 D **G**

LOVED ME, YES I SHOULD HAVE LOVED THEM, I DID FAIL IN ONE BIG WAY, YES,
LOVED ME, YES I SHOULD HAVE LOVED THEM, I DID FAIL IN ONE BIG WAY, YES,

17 A_b **G** **G/B**

SCIENCE IS NOTHING WITHOUT LOVE
SCIENCE IS NOTHING WITHOUT LOVE.

21 G/B **C_m** RIT.

25 C_m RIT.

29 C_m RIT.

“Sång på dödsbädden”

(Innan Newton börjar sjunga så hör man en klocka ticka i bakgrunden. Vers tre är helt instrumental förutom några teatraliska moment som förutom Newton innefattar Faccio, Anne, Alfonse, Malfonse, Dartanjong samt Robert Hooke (se manuskript). Vers tre avslutar avstannande (se noter).

Vers 1:

I Tried to forget the past

While time's going faster

Time, I don't want to be a bad kind of person

I should have loved them

Give to the ones who

Loved me, yes I should have loved them

I did fail in one big way, yes

Science is nothing without love

Vers 2:

God, did you really leave this world in our own hands

This world, like a giant clock, it works on its own, now

Heaven conceive me, I want to leave it

Loved me, yes I should have loved them

I did fail in one big way, yes

Science is nothing without love

Vers 3:

(Vers 3 är helt instrumental med teatraliska inslag som innefattar (förutom Newton) Faccio, Anne, Alfonse, Malfonse, Dartanjong samt Robert Hooke (se manuskript).

(Slut)